

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

1000 София,
ул. Съборна, 9

Администрация. тел./факс 980-76-32

ДО КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ СОФИЯ, УЛ. "СЪБОРНА" № 9 ПО ОСНОВАТЕЛНОСТТА НА К.Д. № 4/2008г.

Във връзка с изпратеното ни определение на Конституционния съд от 12.06.2008г. по горепосоченото дело, с което се допуска до разглеждане по същество искането на Главния прокурор на Република България за обявяване на противоконституционността на разпоредбата на § 92, ал.2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за горите / ДВ, бр.43/29.04.2008г. / в частта: "представляващ осеметажна сграда, находяща се в гр.София, район "Възраждане", ул."Антим I" № 17, подробно описана в акт за публична държавна собственост № 00440/08.XI.1997г. на Областния управител на област София." и се конституира Висшия съдебен съвет като заинтересована страна, изразяваме следното становище:

I. По основателността на искането.

Съгласно разпоредбата на чл.106 от Конституцията на Република България, Министерският съвет има и правомощието да организира стопанисването на държавното имущество.

С разпоредбата на § 92, ал.2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за горите / ДВ, бр.43/29.04.2008г./ в частта: " представляващ осеметажна сграда, находяща се в гр.София, район "Възраждане", ул."Антим I" № 17, подробно описана в акт за публична държавна собственост № 00440/08.XI.1997г. на Областния управител на област София.", Народното събрание е задължило

Министерския съвет да предостави на Държавната агенция по горите конкретен имот – публична държавна собственост, подробно описан в акта за публична държавна собственост № 0044/18.XI.2008г. на Областния управител на област София. Освен с разпоредбата на чл.106 от Конституцията на Република България, тази разпоредба влиза в пряко противоречие и с редица други конституционни норми – чл.чл.4,ал.1; 5,ал.1 и 8. Посочената разпоредба е в противоречие и с Решение № 19/21.XII.1993г. по к.д.№ 11 от 1993г. и Решение № 14/12.IX.1995г. по к.д.№23 от 1995г. на Конституционния съд.

С разпоредбата на § 92, ал.2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за горите, Народното събрание е иззело директно управлението на имуществата на изпълнителната и съдебната власт, като е иззело правомощията на Министерския съвет, дадени му също от Конституцията на Република България с разпоредбата на чл.106 и е навлязло в неговите разпоредителни правомощия, излизайки извън обхвата на правомощията си, визирани в чл. чл.84, 85 и 86 от Конституцията на Република. С това Народното събрание е нарушило принципа на разделение на властите, прокламиран в чл.8 от КРБ и изтъкван с Решения на КС по к.д. 0 11/93 и №23/95г. Решението дава тълкуване на чл.106 от КРБ, съгласно което осуетяване на осигуряването на материалните условия за изграждането, съществуването и функционирането на създадени с КРБ държани органи е нарушение на чл.8 от КРБ.

Ето защо и въз основа на гореизложеното, приемането на § 92, ал.2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за горите от Народното събрание е нарушение на конституционни норми и принципи, поради което изразяваме становище за основателност на искането на Главния прокурор за обявяване на противоконституционността на разпоредбата на § 92, ал.2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за горите / ДВ, бр.43/29.04.2008г. / в частта: “представляващ осеметажна сграда, находяща се в гр.София, район “Възраждане”, ул.”Антим I” № 17, подробно описана в акт за публична държавна собственост № 00440/08.XI.1997г. на Областния управител на област София.” и молим да постановите решение с което да го уважите.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ :

БОЖИДАР СУКНАРОВ